

ለታማኝ አገልጋይነት

የሚጠቅሙ

ባሕርያት

በታማኝነት ማገልገል ለሚፈልጉ

አገልጋዮች የሚጠቅሙ ሃያ ትምህርቶች

ማውጫ

	ርዕስ	ገፅ
ምዕራፍ አንድ	የተከበረ ምኞት	5
ምዕራፍ ሁለት	የአገልጋዮች አመራርጥ	9
ምዕራፍ ሦስት	ተፈጥሯዊና መንፈሳዊ አገልግሎት	11
ምዕራፍ አራት	የአገልጋይ ብቃት መመዘኛዎች	17
ምዕራፍ አምስት	ዳውሎስ ስለ መሪነት የሰጠው ትምህርት	20
ምዕራፍ ስድስት	ዲፕሮስ ስለ መሪነት የሰጠው ትምህርት	26
ምዕራፍ ሰባት	ለመንፈሳዊ አገልግሎት አስፈላጊ የሆኑ ባሕርያት	30
ክፍል ሁለት		34
ምዕራፍ ስምንት	የደስተኝነት ስሜት	34
ምዕራፍ ዘጠኝ	ለአገልግሎት እጅግ አስፈላጊ የሆነው ነገር	41
ምዕራፍ አሥር	አገልጋይና ፀሎት	45
ምዕራፍ አሥራ አንድ	አገልጋይና ጊዜው	52
ምዕራፍ አሥራ ሁለት	አገልጋይና የግንብብ አስፈላጊነት	57
ምዕራፍ አሥራ ሦስት	አገልጋይነት የሚያስፈልገው ዋጋ	63
ምዕራፍ አሥራ አራት	የአገልግሎት ገደቃዎች	69
ምዕራፍ አሥራ አምስት	የአገልግሎት ብቃት መመዘኛ ፈተናዎች	73
ምዕራፍ አሥራ ስድስት	ሌሎች የአገልግሎት ድርሻቸውን ግዝፋፈል	78
ምዕራፍ አሥራ ሰባት	የአገልጋዮቹ መቀያየር	82
ምዕራፍ አሥራ ስምንት	መሰል አገልጋዮችን ግፍራት	85
ምዕራፍ አሥራ ዘጠኝ	በአገልጋዮች ላይ ሊደርሱ የሚችሉ ጎልተው የሚታዩ ጥፋቶች	88
ምዕራፍ ሃያ	በምሳሌነት የሚጠቀሰው አገልጋይ	95

ክፍል አንድ

ምዕራፍ 1

የተከበረ ምኞት

«ግንኙ ኤጲስ ቀዳሳትን ቢረዱ መልካምን ሥራ ይመኛል!» 1ጢጥ.3:1»

«ለራሱ ሁሉን ሃገር ትረዳለህን? አትረዳለህ!» ኤርምያስ 45:5»

አንዳንድ ክርስቲያኖች በ1ጢጥ.3:1 ላይ የሚገኘውን ቃል በሙሉ ለባቸው ለመተበል ያላገታቸዋል። ሰውዬው የሹመትን ሥፍራ ከሚናፍቅ ይልቅ ሹመቱ ራሱ ሰውዬውን ሊረዳው አይገባም? የሹመት ጥገና ያለበትን ሰው በኃላፊነት ላይ ግስተመጥ አደገኛ አይደለም? ብዙ ሰዎች የሹመት ጥገና በመልካም ሰው ልብ ውስጥ ጪርሶ ሊኖር አይገባም ይላሉ፤ ይህ አባባል ምን ያህል እውነት ነው? አንድ ጸሐፊ ግንኙ ሲገኙ «ይሄ የሹመት ጥገና ጠንቅ የእግዚአብሔርን መልክ ካዋረደ፤ ደካማ የሆነውን የሰውን ልጅ ማ እንዴታ» ብሏል። እነዚህን ግስጠንቀቂያዎች የሚያስከትል የሹመት ጥገና እንዳለ ሁላችንም እናውቃለን። መልካምና ጥጋ ያላቸው ምኞቶች አሉ። እግዚአብሔርን ለግንገልገልና ሕይወትን ፍሬያማ ለማድረግ የሚረዱ ሰዎች 1ጢጥ.3:1ንና ኤር.45:5ን ባንድ ላይ አጣምሮ ሕይወትን ቢመራ በአጉል ምኞቶች ተሸገሮ አይወድቅም።

ዳውሉስ የተናገረውን ዓይነት መልካም ምኞት በምንገመግምበት ወቅት አንዳንድ ሃላቦች በእዕምጆችን መያዝ ያስረዳናል። አብዛኛውን ጊዜ 1ጢጥ.3:1ን የምንተረጎመው በአሁኑ ዘመን በቤተ ክርስቲያን ሥራ ላይ ተሰጥሮተው የሚገኙትን መሪዎች ግዕረግና ክብር መሠረት በማድረግ ነው። እርግጥ ዳውሉስ ይህን መልካህን የጻፈበት ዘመን ሁኔታ ከሃራው ጋር እጅግ ይለያያል። በዚያ ዘመን ኤጲስ ቀዳስ ወይም እረኛ መሆን ቀላል ያልሆነና ግንኙ ሰው እንዲሁ ከመሪነት ተነሥቶ ሊረዳው የማይገባ ከባድ ኃላፊነት ሲሆን የተለያዩ ፈተናዎች የሚያስከትል መሪነት ነበር። አብዛኛውን ጊዜ የዚህ ሥልጣን ሽልጣን መዋረድና መጠላት ነበረ። የሥራው እንትስቃይ ጥና ምክንያት መሪው ስለሆነ ቤተ ክርስቲያኑ በምትሰደድበት ጊዜ የመጀመሪያውንና የሚበልጠውን መከራ የሚቀበለው እርሱ ነበረ።

1ጢጥ.3:1ን ከዚህ አንጻር ብናገብው በእውነት ምኞት ረሳውን የሚያስፈልግ የግንኙነት መስሎ አይታየንም። ሹመትን ለራሳቸው ክብርና ዝና ሲሉ የሚረዱ ሰዎች ይህንን የመሰለውን ችግር ያለበት ሥልጣን አይረዱም። የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ ይህንን የመሰለ ሲሆን ዳውሉስ ራሳቸውን በመካድ መሪነትን ለሚረዱ ሰዎች የምስጋናና የግብረታቻ ቃል መስጠት ተገቢ እንደሆነ በመቀጠር ግንኙ ኤጲስ ቀዳሳትን ቢረዱ መልካምን ሥራ ይመኛል ብሎ ተናግሯል።

ዛሬም ቢሆን ይህን የመሰለው ሁኔታ በተደጋጋሚ እየተፈጸመ ነው። በቻይና ይበልጡን መከራ የተቀበሉት የቤተ ክርስቲያኖች አገልጋዮች ነበሩ። ኔፖል በተባለው አገር የቤተ ክርስቲያን አባሎች መከራን በጥቂት ቢተብሉም እንኳ አገልጋዮች እጅግ ተሰደዋል። ዛሬም ቢሆን በብዙ አገሮች ውስጥ ታማኝ አገልጋይነት ድካም የሌለበትና ሳይሉት ብዙ ደግሞ የሚገኝበት ተግባር አይደለም።

እውሉስ ሹመቱን ከቡርና ከፍተኛ ደረጃ ያለው እድርጉ በመቆጠር በ1ጢዮ.3:1 የጠቆመው የአገልጋይነት ሥልጣን ሳይሆን የአገልጋይነት ተግባር ነበር። ይሄም ሥራ በዚህ ዓለም ውስጥ ከሚገኙ ሥራዎች ሁሉ እጅግ የተከበረና የላቀ ነው። ስለዚህ አገልጋዮች ይህንን ተግባር ከልብ ከፈለጉትና እጅግ ከገንዘብ የአሁኑንም ሆነ የዘላለሙ ክብር ከብዙ ጥገሰ ጋር በመቀዳጀት የእግዚአብሔር ክብር ተካፋይ ለመሆን ያስችላል። በእውሉስ ዘመን አንድ ሰው ለክርስቶስ ባለው ፍትርና ለቤተ ክርስቲያን ባለው ውስጣዊ ተቆርቋኝነት ብቻ ይህንን የተከበረ ደረጃ ይቀዳጅ ነበር። ቢሆንም ዛሬ በብዙ አገሮች ውስጥ ክርስቲያናዊ አገልጋይነት እንደ ዝናና እንደ ክብር ስለሚቆጠር ብዙ ራስ ወዳጆችና መንፈስ ቅዱስ ያልዳሰሳቸው ሰዎች የሚመኙትና የሚገኙት ሥፍራ ሆኗል።

ኤርምያስ ባርክን «ለራሱም ታላቅ ነገር ትፈልጋለህ? አትፈልግው» በማለት የመከረው ይህን ዓይነትን ርካሽ ምኞት በመመልከት ነበር። ኤርምያስ «አትፈልግው» ቢል መልካም ነገር መመኘት መጥር ነው ግለቱ አይደለም። እርሱ የተቃወመው የግል ጥቅምን ብቻ በሚመለከት በስጋብግብነት መንፈስ ላይ የተመረኮዘውን ምኞት ነበረ። ትልቅ ነገር መመኘት በራሱ ምንም ተንኮል የለበትም! የምኞቱ ባሕርይ የሚመዘኑ ከመንሥሎው ነው። ጌታችን ታላቅ ለመሆን ያለንን ምኞት ወይም ፍላጎት አይቃወምም! ነገር ገን በግድረባና ፋይዳ በሌለው መንፈስ የራስን ክብርና ዝና ለማትረፍ መመኘትን አጥብቆ ይቃወማል።

ክርስቲያኖች ሁሉ ሕይወታቸውን ፍራያማ ለማድረግ እንዲላብሁ ለየግላቸው የሰጣቸውን ጋይዳና መንፈሳዊ አቋም ግላደግ ጋላፊነታቸው ነው። በግል ፍላጎት ላይ በመመርኮዝ የራስን ጥቅም ለማሳደድ የሚደረግ ምኞት ሁሉ ትክክል እንዳልሆነ ሊየሱስ አስተምሯል። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ሲናገር፡- «ምኞት የሚለው ቃል በግንኙነት ተራ ሰው አስተሳሰብ ሲገመት ሁልጊዜ ተንኮል ያለበት ሆኖ ይታያል። ይልቁንም ደግሞ በክርስቲያኖች አዕምሮ ውስጥ ምኞት ከኃጢአት ጋር የተዛመደ መሆኑን አልጠራጠርም። በተለይም ምኞት የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን በሚያገለግል ሰው ልብ ውስጥ መገኘቱ ረጅም ተገቢ አይደለም» ብሏል።

ቃሉ ከሌላ አንጻር ደግሞ ሲተረጎም ለእግዚአብሔር ከፍተኛ ክብር ለመስጠትና ቤተ ክርስቲያንም በትክክል እንድትታነጽ የሚደረግ ምኞት ተገቢ ከመሆኑም በላይ የሚያስመስገን ነው።

ምኞት የሚለው ቃል ትርጉም አንድ ሰው ራሱን ከፍ ለማድረግ የሚያከናውነው መፍጨርጨር ግለት ነው። ይህ መፍጨርጨር የተለያዩ ባሕርያት ሊኖሩት ይችላል! ለምሳሌ በሰው ዘንድ ለመታየትና ምስጋና ለመቀበል፣ ስምን ለማስጠራት፣ ከባልንጀሮች መከላ ለየት ብሎ ለመታየት መፈለግና ባለሥልጣን ለመሆን መመኘት ናቸው። ምኞት ያላቸው ሰዎች በገንዘብና በሥልጣን የሚገኘውን ክብር ለመቀበል እጅግ ደስ ይላቸዋል። ጌታ ይህን ራስ

ወዳድነት የተጥላውን ምኞት አውግዞታል። ታግኝ አገልጋይ ሹመት ለማግኘት ፈጽሞ አይኖርም።

ኢየሱስ የሹመት ጥግት ላላቸው ደቀ መዛሙርቱ፡- «የአሕዛብ አለቆች ተብለው የምታስቡት እንዲገዟቸው ታላላቆቻቸውም በላያቸው እንዲሠላጡ ታውቃላችሁ። በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የሁሉ ባርያ ይሁን» በማለት አስተምሯቸዋል፤ ማር.10:42-44።

ኢየሱስ የተናገረበትን ወቅት ከንግግር ጋር ስናስተያየው ራስ ወዳድነትን የሚያጋልጥ የአገልግሎትን እውነተኛ ባሕርይ የሚያሳይ ንግግር መሆኑን እንረዳለን። ኢየሱስም ወደ ፊት የሚደርስበትን ሥቃይና የመስቀል ጥት ታሪክ ለቅርብ ወዳጆቹ በመንገር የልቡን ጭንቀትና ሽኩም እንዲካፈሉለት ያደርግ ነበር፤ ቁ.33ና 34። እርሱም ይህንን ቃል ሲነገራቸው ያዕቆብና ዮሐንስ የኢየሱስን ጭንቀት ፈጽመው ሳይገዘቡ «በከብርሀ ጊዜ አንዳችን በተኝህ አንዳችንም በገራህ እንድንቀመጥ ፍቀድልን» አሉት፤ ቁ.37። እነርሱ የከብር ዘውድ ለመጫን እንጂ የእየህ አክሊል ለመድፋት አልተዘጋጁም ነበር። ዘውድን መቀዳጀት እንጂ መስቀልን አልመረጡም ነበር። የኢየሱስ ሥቃይ ተካፋይ ከመሆን ይልቅ ምንጊዜም ሥልጣንና ከብር ይመረጣል፤ ዛሬስ የሰዎች ፍላጎትና ምኞት ከዚህ የተለየ ይሆን? ከብር የሚገኘው በተራንዮ የመስቀል መንገድ በመጓዝ መሆኑን መግር ነበረባቸው፤ እኛም ደግሞ ይህንን መግር ያስፈልገናል።

በመልካም ምኞት በመነጣጠል የተከበረ ሥራ ማግኘት የሚያስነውር ባይሆንም እንኳ ከሁሉ በላይ በልጦ ለመገኘት መግር እጅግ መጥፎ ነገር ነው። ዮሐንስና ያዕቆብ እናታቸውን አማላጅ አድርገው በመላክ አላፈና ጠፈ የሆነውን የሥጋቸውን ጥቅም ለማግኘት ያደረጉት ጥረት ከንቱ ነበር። ዮሐንስና ያዕቆብ ያላቸውን ድብቅ ፍላጎት በልባቸው ውስጥ በመሸሸግ ሹመትና ሥልጣን በማግኘት ሳይታወቅባቸው ከጓደኞቻቸው በልጠው ለመገኘት ፈልገው ነበር።

በዚህ አድራጎታቸው ጣምራ ጥፋቶች ፈጽመዋል። በመጀመሪያ ደረጃ የክርስቶስን መንግሥት እንደማንኛውም የሹመት ሽሚያና ከንቱ ውዳሌ እንዳለበት አስተዳደር ተመልክተውታል። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ታላቅነት የሚገኝበት መንገድ ከደረጃና ከሥልጣን ጋር የተያያዘ አድርገው መገመታቸው ነው። እነዚህ ሰዎች ከተላላተ አስተላላቢባቸው በመነጣት በክርስቶስ አስተዳደር ጠቅላይ ሚኒስትሮች ሊሆኑ ተመኝተዋል። አስተላላቢባቸው ትክክለኛ ሳይሆን ከሥጋቸው የመነጨ ነበር። መንፈስ ቅዱስ ዓለማዊ ምኞታቸውን ከውስጣቸው እስካስወገደበት እስከ በዓለ ሐምሳ ቀን ድረስ እነ ዮሐንስ ወደ ትክክለኛው የአገልግሎት ደረጃ አልደረሱም ነበር። ዛሬም ቢሆን ይህንን የመሰለ የራስን ክብርና ሹመት እንዲሁም ዕድገትን የመፈለግ ሥጋዊ ምኞት በአንዳንዶች ዘንድ ስላለ የመንፈስ ቅዱስ ጋይል ከቤተ ክርስቲያን እንዲርቅና ቤተ ክርስቲያን በድርቅ ተመትታ መንፈሳዊ ረሃብተኛ እንድትሆን አድርጓታል። አሁንም ቢሆን ዲዮፕራጢስ የጥተ ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይገኛል፤ 3ኛ ዮሐ.910።

ኢየሱስ ሁለቱ ወንድማማቾች የጠየቁትን ምኞታዊ ጥያቄ ለመፈጸም ጥረት ሳያደርግ በሰበቡ ዘመን የማይሸረውንና እጅግ ጠቃሚ የሆነውን ትምህርት ለደቀ መዛሙርቱ አስተምሯል። ኢየሱስም፡- «የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ የምጠጣውን ጽዋል ትጠጡ እኔ የምጠቀውንስ ጥምተት ልትጠሙ ትችላላችሁ?» አላቸው። እነርሱም ለባቸውን

ሳይመረምሩ በችሎታቸው በመመካት «እንችላለን» ብለው መለሱለት። «እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ! እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ! በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ የምሰጥ እኔ አይደለሁም» ብሏቸዋል፤ ማር.10:38-40።

የንግዱ ዓለም ስለ ሹመትና ሥልጣን የሚያስተምረው ዓይነት ትምህርት በአስተዳደሩ ውስጥ ምንም ሥፍራ እንደሌለው አስተምሯቸዋል፤ ለእኛም ያስተምረናል። በእርሱ አስተዳደር ውስጥ ያለው ሹመትና ሥልጣን ልዩ ነው። በመንግሥተ ሰማያት ውስጥ ወርቅ የሚያገለግለው ለመንገድ መሥሪያ ነው። «ለተዘጋጀላቸው ነው» የሚለው አባባል ለዚያ ድርሻ ራሳቸውን ያዘጋጁትን ሰዎች ያመለክታል። አስፈላጊው ዝግጅት ስምንድን ነው? የሰው ሁሉ አገልጋይ መሆን ነው። በኢየሱስ አስተዳደር ውስጥ የሹመትና የሥልጣን ብቃት መመዘኛ ያገልጋዩ ክብር ሳይሆን ያገለገላቸው ሰዎች ብዛት ነው። ሰው ከፍ ያለ ደረጃ የሚያገኘው ዝቅ ብሎ በትሕትና እግዚአብሔርን ለማገልገል ራሱን ባዘጋጀበት መጠን ነው። ታላቅነት በኢጋጣሚ የሚገኝ ሳይሆን ከአገልግሎት ጋር የተቆራኘ ነው።

ጌታችንም ለዚህ ትምህርት እርሱ ራሱ ፍጹም ምሳሌ መሆኑን ሲያስተምር፡- «እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለገልና ነፍሱን ለብዙዎች ቢዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም» ብሏል፤ ማር.10:45። «እኔ ግን በመከላከል እንደሚያገለገል ነኝ» በማለትም ደግሞ ተናግሯል፤ ሉቃስ22:27።

ኢየሱስ ያስተማረውን ዓይነት አገልግሎት ማጥናት ስንጀምር በማር.10:45 ላይ የሚገኘውን መለኮታዊ መመሪያ በሚገባ ተረድተን ልንጠቀምበት ዝግጁ መሆን አለብን። እውነተኛ ታላቅነት ማግኘትና እውነተኛ አገልጋይ መሆን የሚቻለው ሰዎች ራሳቸውን ዝቅ አድርገው እንዲያገለግሉ በመፍቀድ ሳይሆን እኛ ዝቅ ብለን በማገልገላችን ነው። ይህንንም ደግሞ ዋጋ ካልከፈልንበት በቀላሉ ልናደርገው የምንችለው ነገር አይደለም። መራራ ጽዋ በመጠጣትና ስለ ሰው በሚገጥመን መከራ ውስጥ በመጠመቅ የሚደርስብንን ችግር መለማመድ ይጠይቃል። እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ በሕይወቱ ዘመን ከሚያገኘው ደስታ ይልቅ በመንፈሳዊ አገልግሎቱ ለእግዚአብሔር ክብርና ለሰው ጥቅም ለሚሠራው ተግባር እጅግ ይቆረቆራል፤ እንዲሁም በሕይወት በመኖር ከሚያገኘው ጥቅም ይልቅ በሕይወት በሚኖርበት ዘመን ለሌሎች የሚሰጠውን ጥቅም ዓላማ የማድረግ ዕቅድ አለው።

ብዙ ጊዜ ሰዎች የቀደሙትን ጀግኖች ሥራ ሲያገሙ ማዕረጋቸውንና ሹመታቸውን ሳያስታውሱ ነው። በማንኛውም ወቅት የሚታወሰው የእነዚህ ሰዎች ሹመትና ደረጃ ሳይሆን የሥራቸው ዓይነትና የአስተሳሰባቸው ዝንባሌ ነው።

«የሰው ፍላጎት ከእግዚአብሔር ዕቅድ ጋር የተያያዘ ከሆነ ሕይወቱ ወደብ በሌለው ባሕር ላይ ቢገዝም እንኳ የማያቋርጠውን ብርሃን የሚያበራረት ኮከብ ይኖረዋል።» በጭጋና በደመና በድቅድቅ ጨለማ ውስጥና መርከቡን በሚሰባብሩ አለቶች መካከል መጓዝ ቢያስፈልገው እንኳ አትጣጫውን የማይሰትና የማያዛባ ተጥተኛ መርሕ አለው።

ታላቅ ክርስቲያን መሪ የነበረው ልዑል ዝንዚንዶፍ ከፍተኛ ትምህርት የመግር ዕድል ነበረው፤ ሀብትና ሹመት ለማግኘት ይችላ ነበር፤ ሆኖም ዝንባሌውንና ምኞቱን በሚከተለው አባባል አጠቃልሎታል፡- «አንድ ምኞት ብቻ አለኝ፤ እርሱም ክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ ነው።» ይህ ሰው የራሱን ጥቅምና ምኞት አራገሮ በመጣል የሞረጂያን ቤተ ክርስቲያን ታዋቂ መሥራችና መሪ ሆኗል። ተከታዮቹም የእርሱን ዱካ በትክክል በመከተላቸው ወንጌላን ለዓለም

ሁሉ አዳርሰዋል። የወንጌል ሥራ ገና እንጭጭ በነበረበት ዘመን ይህች ቤተ ክርስቲያን ወደር የሌለው ዝና አትርፋለች፤ ይኸውም ከጀርመን አገር ውጭ ያቋቋመችው ቤተ ክርስቲያናት አባሎች ቁጥር በአገር ውስጥ ካሉት በሦስት እጅ የበለጠ መሆኑ ነበር። ከእነዚህ አባላት መካከል ከየ92ቱ አባላት አንዱ በውጭ አገር ወንጌልን ለማስራጨት በወንጌላዊነት ያገለግል ነበር።

የአዳም ልጆች በመሆናችን ታላቅነትን እንመኛለን፤ ጌታ ግን ራሱን ዝቅ አደረገ። እኛ ለመጎንበስ እንቢ በማለታችን እርሱ በፈቃደኝነት ዝቅ አለ፤ እኛ የበላይነት ለማግኘት በመፈለጋችን እርሱ ሊያገለግለን መጣ።

ምዕራፍ 2

የአገልጋዮች አመራረጥ

ክብር ከምሥራቅ ወይም ከምዕራብ ወይም ከምድረ በዳ የለምና፤ እግዚአብሔር ፈራጅ ነውና ይህን ያዋርዳል፤ ይህንም ያከብራል፤ መዝ. (75)፡67።

እግዚአብሔርም ሆነ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚገኙት የተለያዩ የሥራ መስኮች አገልጋዮችን መምረጥ ይፈልጋሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ልዩ ችሎታ ያለውን ሰው ይፈልግ እንደነበረ በተደጋጋሚ እናነባለን። እግዚአብሔር ብዙዎችን ሳይሆን አንድን ሰው፣ ቡድንን ሳይሆን ግለሰብን ሲፈልግ እንደነበረ በተደጋጋሚ ተገልጿል። ይህ ሰውስ ማን ነው?

«እግዚአብሔር እንደልቡ የሆነ ሰው መርጧል፤» 1ኛሙ. 13፡14።

«አየሁ፤ እነሆም ሰው አልነበረም፤» ኤር. 4፡25።

«በኢየሩሳሌም መንገድ እየተመለሰላችሁ ሩጡ፤ ተመልከቱም፤ እውቁም፤ በአደባባይዋም ፈልጉ፤ ፍርድን የሚያደርገውን እውነትንም የሚሻውን ሰው ታገኙ እንደሆነ ይቅር እሳታለሁ፤» ኤር. 5፡1።

«ቅጥርን የሚጠገንን፤ ምድሪቱንም እንዳላጠፋት በፈረሰበት በኩል በፊቴ የሚቆምላትን ሰው በመካከላቸው ፈለግሁ፤ ነገር ግን አላገኘሁም፤» ሕዝ. 22፡30።

መጽሐፍ ቅዱስ፣ የእስራኤል ታሪክና የቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደሚያረጋግጡልን እግዚአብሔር ለመንፈሳዊ አገልግሎት ታስፈልገኛለህ የሚለው ሰው የደቀ መዝሙርነትን ዋጋ ሙሉ በሙሉ በመክፈል እነሆኝ የሚል ሰው ነው፤ እግዚአብሔርም ደግሞ ከዓቅሙ ጋር ተመጣጣኝ በሆነ መንገድ ይጠቀምበታል። ሙሉ፣ ጊደዎን፣ ዳዊትና የመሳሰሉት እንዲህ ዓይነት ሰዎች ነበሩ።

መለኮታዊ ባሕርይ ያላት ቤተ ክርስቲያን ከሰው ልጆች ተፈጥሮ በላይ የሆነ አመራር ትፈልጋለች። ነገር ግን ይህን ዓይነት አመራር በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚያበረክቱ በእርሱ የሚመሩና በመንፈስ ቅዱስ የተቀደሱ ሰዎች የሚገኙት ከየት ነው? ኃላፊነቱ በጣም ከባድ ስለሆነ እነዚህን የመሳሰሉ ሰዎች ምንጊዜም በብዛት አይገኙም።

አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ሲናገር፡- «አንዲት ቤተ ክርስቲያን እጅግ በጣም ተጨንቃ መሪዎችን ትፈልጋለች። ስለ አገልጋይነት የሚናገር አንድ ድምጽ ለመስማት ተጠባበቅሁ ነገር ግን ምንም ድምጽ አልመጣም። በሲፕዶስና በሌሎች ስብሰባዎች ጊዜም በስተኋላ በሚገኘው ወንበር ላይ መቀመጥ እወዳለሁ። ሁልጊዜ ከመናገርም ይልቅ መስማት እመርጣለሁ። ቢሆንም ሊያደምጡት የሚገባ ግልጽ የሆነ ድምጽ አልነበረም» ብሏል።

ቤተ ክርስቲያን ለአዲሱና ለታዳጊው ትውልድ ኃላፊነቷን ለማስተላለፍ ሥልጣን ያላቸውን፣ መጽሐፍ ቅዱስን በመመርኮዝ የሚያገለግሉትንና ራሳቸውን ለመከፈ ፈቃደኛ የሆኑትን አገልጋዮች ትፈልጋለች። አባሉች የሚያገለግሉትንና ሊጻጹበት የሚገባውን አቅጣጫ የሚያውቅ ሰው ስለሚፈልጉ እነዚህ አገልጋዮች ሥልጣን ያላቸው መሆን አለባቸው። በተለይም ደግሞ ራሱን እየገዛ በጥበብና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እየተመላለሰ እምነቱን ያለማወላወል አጥብቆ የሚይዘው አገልጋይ ያለ አንዳች ጥያቄ ተከታዮችን ያፈራራ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የንግድ ዓለም ግልጋሎች ተከታዮቹን የሚሰብና በሥርዓት የሚያስተዳድር ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ውጤቱ ሥነ ምግባራዊና መንፈሳዊ ክስረት ብቻ ይሆናል። ስለዚህ የኢየሱስ አገልጋይ መጽሐፍ ቅዱስን በመመርኮዝ ማገልገል ተገቢው ነው። እኛ ክርስቲያኖች ራሱን ለዓለም መሥዋዕት አድርጎ የሰጠው የክርስቶስ ተከታዮች ስለሆንን ለሌሎች ስንላ የራሳችንን ጥቅም መሥዋዕት አድርገን የክርስቶስን ዳካ መከተል ይገባናል።

የቀድሞ ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተዳሰሱና ለመዳሰስ በሚጠባበቁ ታማኝ አገልጋዮች በምትገለገልበት ጊዜ ይበልጥ እየበለጸገች ሄዳለች። እንደዚህ ያሉትን አገልጋዮች ማጣት ለቤተ ክርስቲያን በከፋት የመዋላት ዋዜማ ነው። ቀድሞ ከስብከቱ መድረክ ላይ ሆኖ በኃይልና በሥልጣን የእግዚአብሔርን ቃል በመስበክ ነፍሳትን ይማርክ የነበረው አገልጋይ አሁን በምድር ላይ የሚገኘው በጥቂት ብቻ ነው። ዛሬ በዚህ ትርምስምስ በበዛበት ዓለም ውስጥ የቤተ ክርስቲያን ድምጽ የሹክሹክታ ያህል ብቻ ሆኖ ቀርቷል። አገልጋዮች ሁሉ የዘመኑን ሁኔታ ተጋፍጠው እንደየአቅማቸው ኢየሱስ ያስተማረውን ዓይነት የአገልጋይነት ዘዴ ለወጣቱ ትውልድ የማስተላለፍ ኃላፊነት አለባቸው።

አብዛኛውን ጊዜ አገልጋይነት ማለት የተፈጥሮ ችሎታ ውጤት፣ የመረዳት ችሎታ፣ ቁርጠኝነትና የመሥራት ፍላጎት ነው ተብሎ ይገመታል። መቼም በእነዚህ ችሎታዎች ብዙ ሰዎች ታላላቅ ነገሮች እንዲከናወኑ አይከድም፤ ሆኖም በመንፈሳዊ አገልግሎት ደረጃ በቅድሚያ የሚፈለጉት እነዚህ ነገሮች አይደሉም። የእውነተኛ አገልጋይ ባሕርያት የሚያገኛቸው ሰዎች ሕይወታቸውን መሥዋዕት እንዲያደርጉ ለሚጠይቋቸው ዓላማዎች ጉልበታቸውንና ጊዜያቸውን በፈቃደኝነት ሊሰጡ ዝግጁ ናቸው።

ታማኝ አገልጋዮች የሚገኙት በምርጫ ወይም በጥቆማ አይደለም፤ በጥቂት ሰዎች ወይም በማንበር፣ በጉባዔ ወይም በሲፕዶስ ምርጫ አይደለም። እነርሱን ማስነሣት የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰውን አገልጋይ የሚያደርገው ሹመት አይደለም። የሴሚናር ተካፋይ መሆን ወይም እመረጣለሁ ብሎ መወሰንም አገልጋይ አያደርገውም። አንድ ሰው መሪ መሆን የሚችለው ለአገልጋይነት የሚያበቃ ችሎታ ሲኖረው ብቻ ነው። ቦርዶችና ባለሥልጣኖች ሊሾሙ ይችላሉ፤ ነገር ግን ለቤተ ክርስቲያን አገልጋይ አስፈላጊ የሆነውን መንፈሳዊ ሥልጣን ሊያገኙ አይችሉም። አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች መንፈሳዊ ሥልጣን የሚያገኙት ሳይፈልጉት ነው። በወጣትነታቸው ዘመን የክርስትና ሕይወታቸውን በማሳደግ፣ ራሳቸውን በመቆጣጠር፣ በችሎታቸው እፍ-በትጋታቸው ብቃት ያገኙና «ታላቅ ነገር ለራሳችሁ ትፈልጋላችሁ?»

አትፈልጉ» የሚለውን ቃል ተቀብለው የእግዚአብሔርን ክብር ያስቀደሙ ሰዎች ናቸው። ታማኝ አገልጋይ መሆን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ስለሆነ የሚገኘውም ከእግዚአብሔር ብቻ ነው። ሁሉን የሚመረምሩ የእግዚአብሔር ዓይኖች ችሎታ ባለው ሰው ላይ ሲያርፉ እግዚአብሔር ያንን ሰው በመንፈስ ቅዱስ ቀብቶ ለአገልግሎቱ ይለየዋል፤ የሐዋ.9: 17፤ 22: 21።

ምሁርና መንፈሳዊ ሥልጣን የነበረው አንድ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ መንፈሳዊ ሥልጣን ማግኘትንና የአገልግሎት ዘዴን በሚከተሉት ቃላት አብራርቷቸዋል፡- «መንፈሳዊ አገልጋይ የሚገኘው በቤተ ክርስቲያን ሺሚነት ሳይሆን በብዙ ዕንባና ጸሎት ነው። ወደዚህ ደረጃ የሚደረሰው ኃጢአትን በመናዘዝና በእግዚአብሔር ፊት ልብን አፍስሶ በፊቱ ዝቅ ብሎ ራስን በመመርመር፤ ሕይወትን በሙሉ ለእግዚአብሔር በማስረከብ፤ በሕይወት ውስጥ ጣዖት ለሆኑት ነገሮች ወደፊት ሙት በመሆን፤ እነዚህን ሁሉ ባለመሰወር በድፍረት በመናዘዝና በመጸጸት ምንም ሳያቅማና ሳያመነታ መስቀሉን በመሸከም፤ በርኅራኄና በፍቅር መንፈስ ኢየሱስ የተሰቀለበትን መስቀል አሻቅቦ በመመልከት ነው። ለራሳችን ትልቅ ነገር ሳንፈልግ እንደ ጳውሎስ ለእኔ ረብ የነበረውን ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንደ ጉዳት እቆጥረዋለሁ በማለት ነው። ይህ ከፍ ያለ ዋጋ ያለው ዝንባሌ ነው። የስም አገልጋይ ሳይሆን በእውነት ሰዎችን በመንፈሳዊ ሥልጣኑ ለመምራትና ሥልጣኑን በመንግሥተ ሰማያት፤ በምድር ላይና ከምድር በታች ላሉት ኃይላት ለመግለፅ የሚፈልግ ሰው ሳያወላውል ይህን ዋጋ መክፈል አለበት።»

እንግዲህ እግዚአብሔር የሚፈልገውና ኃይሉን የሚገልጠው ለዚህ ዓይነት አገልጋይ ነው፤ 2ዜና 16: 9። አገልጋይ ሊሆኑ የሚፈልጉ ሁሉ ይህንን ዋጋ መክፈል አይፈልጉም። እግዚአብሔር ይህንን ሰው በአደባባይ ከማክበሩ በፊት አስፈላጊውን ዋጋ በሰውር እንዲከፍለው ይጠይቀዋል። ጌታ ያዕቆብንና ዮሐንስን በተናገረበት ወቅት በእግዚአብሔር መንግሥት የክብርና የሥልጣን ሥፍራ እንዳለ በግልጽ አስረድቷል። ይህንን ከፍተኛ ሥፍራ የሚያገኙት ራሳቸውን በሰውር ያዘጋጁ ሰዎች ናቸው። ታማኝ አገልጋይ የሆኑ ሰዎች የሚያስደንቃቸውና በፈቃደኝነት ራሳቸውን እንዲያዋርዱ የሚያደርጋቸው እግዚአብሔር በዚህ ምርጫ ውስጥ ያለው የበላይነት ድርሻ ነው።

አቅጣጫውን የላት አገልግሎት መኖሩ ግልጽ ነው። በሥልጣን ላይ ያሉ አገልጋዮች የሚመሩትን ሕዝብ ወደ ከፍተኛ የመንፈሳዊ ሕይወት ደረጃ ሊያደርሱት ካልቻሉ ከሕይወታቸው ሥጋዊነት የተነሣ ሕዝቡን ኃጢአት ወደበዛበት ሸለቆ ይዘውት ይወርዳሉ።

ምዕራፍ 3

ተፈጥሯዊና መንፈሳዊ አገልግሎት

«ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ ... ቃሉም ስብከቱም መንፈስና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም፤» 1ቆሮ.2: 1፤ 4።

መንፈሳዊ አገልግሎት ማለት የሰዎችን ዝንባሌ የመለውጥ ችሎታ ማለት ነው። ሰው ሰዎችን ሊመራ የሚችለው ሊማርነቸው እስከቻለ ድረስ ነው። በሥልጣን ላይ ሆነው ብዙ ተከተላቸው ያፈሩ በርካት ያሉ ሰዎች ስለ መሪነት የተሰጠውን ደህንን ገለጻ ደግፈውታል።

አንድ ምሁርም የመንፈሳዊ አገልግሎት ትርጉም ሲሰጥ «ሰዎች ላንድ የጋራ ዓላማ ተብብረው እንዲሠሩ የማስተባበር ችሎታና ቆራጥነት ነው፤ የመተማመንን ተስፋ የመፍጠር ባሕርይም ነው» በማለት ስለ አገልጋይነት ያላቸውን ሃሳብ ገልጸዋል።

አንድ ዶክተር ደግሞ የራሳቸውን አስተያየት ሲሰጡ «እውነተኛ አገልጋይ ማለት መንገዱን የሚያውቅ፣ ከመንገዱ ሳይዛነፍ ወደፊት የሚገስግስና ከኋላው ያሉትንም ሰዎች ወደፊት የሚስብ ሰው ነው» ብለዋል።

አንድ ሌላ ምሁርም «አገልጋይ ማለት ሰዎች ሊሠሩት የማይፈልጉትን ነገር እንዲሠሩና የሚሠሩትንም እንዲወዱ የማድረግ ችሎታ ያለው ሰው ነው» ብለዋል።

አንድ ጄኔራል በአንድ ወቅት የቻይና መሪ የነበሩትን ሐንግቻንግን «መሪነት ማለት ምን ማለት ነው? ሰዎች በስንት ተከፍለዋል?» የሚል ጣምራ ጥያቄ ጠየቋቸው። ቻይናዊው መሪም ሲመልሱ «በዚህ ዓለም ውስጥ ሦስት ዓይነት ሰዎች አሉ። እነዚህም የሚንቀሳቀሱ፣ የማይንቀሳቀሱና አንቀሳቃሾች ናቸው» የሚል ቁርጥ ያለ አጭር መልስ መልሰውላቸዋል።

መንፈሳዊ አገልግሎት ከመንፈሳዊና ከተፈጥሯዊ ችሎታዎች የተሠራ ነው። በክፍለ የተፈጥሮ ችሎታዎች እንኳ በሆኑ ሰውየው ከራሱ ያመነጫቸው ነገሮች ሳይሆኑ ከእግዚአብሔር የሚሰጡ ናቸው። እነዚህ የተፈጥሮ ችሎታዎች በእግዚአብሔር አገልግሎት ውስጥ ለእግዚአብሔር ክብር በሚውሉበት ጊዜ ፍሬያማ ይሆናሉ። ከዚህ በላይ የተጠቀሱት አባባሎች ማንኛውንም ዓይነት አገልግሎት የሚጠቀሙ ናቸው። መንፈሳዊ አገልጋዮች በእነዚህ ነገሮች ውስጥ ተሳትፎ ሲያደርጉ በቅድሚያ የሚሰጣቸው ተጨማሪ ነገሮች አሉ። በተፈጥሯዊ አገልግሎት ውስጥ ከሁሉ የበለጠ ተፈላጊነት ያለው መልካም ባሕርይ ነው። ሞትንጎመሪ የተባለው የጦር አዛዥ ስለ አገልግሎት ሲጽፍ፡- «ሰዎችን የመማረክ ችሎታ የሚወስነው ሰውየው ባለው መልካም ባሕርይ መጠን ይሆናል። የማነቃቃት፣ የማበረታታትና ሰዎችን የመሳብ ችሎታ ካለው ሰዎችን ይማርካል» ብሏል።

መንፈሳዊ መሪ ሰዎችን የሚስበው ባለው ሰብዓዊ አቋም ላይ በተመሠረተ መንገድ ብቻ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልቶ በሚያሳየው ደስተኝነትና ብሩህ በሆነ ገጽታው ነው። ይህ ሰው መንፈስ ቅዱስ ሕይወቱን እንዲቆጣጠረው አሳልፎ የሰጠ ስለሆነ መንፈስ ቅዱስ ያለ ምንም ገደብ በእርሱ ውስጥ ሞልቶ ተርፎ በቀጥታ ወደ ሌሎች ይተላለፋል።

መንፈሳዊ አገልግሎት ማለት ከፍተኛ መንፈሳዊ ሥልጣን ማለት ነው። በተጨማሪ ሰውየው በራሱ ፈቃድ ሊያነሣሣው የማይችለው ነገር ነው። ሰው ሠራሽ መንፈሳዊ መሪነት የሚባል ነገር በጭራሽ ሊኖር አይችልም። መንፈሳዊ መሪ ሰዎችን ሊማርክ የሚችለው በሚመራቸው ሰዎች ውስጥ ከሚሠራው መንፈስ ቅዱስ በይበልጥ በእርሱ ውስጥና በእርሱ አማካይነት መሥራት ስለሚችል ነው።

እኛ ራሳችን ሌሎችን ልንሰብና ልንመራ የምንችለው በመንፈሳዊ አቋማችን እስከደረስንበት መንፈሳዊ ደረጃ ብቻ ነው። አንድ ሰው አጥጋቢ ውጤት የሚያገኘው እርሱ በማያውቀው መንገድ ሰዎች እንዲሄዱ ሲመራቸው ሳይሆን እርሱ በተለማመደው መንገድ እንዲራመዱ ሲመራቸው ነው። ሌሎች እንዲከተሉን በምናደርገው ጥረትና በችሎታችን መሪዎች መሆን እንችላለን።

በቻይና በሚገኙ ታላላቅ መሪዎች ዐቢይ ጉባዔ ላይ «የመሪ ችሎታ ምንድን ነው?» በሚል ርዕስ ውይይት ተነሥቶ የጦረ ክርክር ተደርጎ ነበር። ከተካፋዮቹ አንዱ በዚህ ርዕስ ላይ የሚናገሩት ሃሳብ እንዳላቸው በጉባዔው መሪ እስከተጠየቁበት ጊዜ ድረስ በርጋታ ተቀምጠው የሚካሄደውን ክርክር በጸጥታ ያዳምጡ ነበር። እኒህም ሰው አስተያየታቸውን ሲጠየቁ በፈገግታ፡- «አንድ ሰው ተገቢ አገልጋይ መሆኑን ለማወቅ ከፈለግን እርሱን የሚከተሉ ሰዎች እንዳሉ መመልከት ትክክለኛ ማረጋገጫ ሳይሆን አይቀርም» ብለው ተናግረዋል።

ተፈጥሯዊ አገልጋይነትና መንፈሳዊ አገልጋይነት የሚመሳሰሉባቸው ብዙ ነጥቦች አሉ። በሆንም ጥቂት የሚለያዩባቸውም ነጥቦች ይኖራሉ። የእነዚህን ሁለት ዓይነት አገልጋይነት ዋና ዋና ባሕርያት ጎን ለጎን አድርገን ስናስተያየቸው ልዩነታቸው ገልጽ ይሆንልናል።

የተፈጥሯዊ አገልጋይ

ባሕርያት

በራስ መተማመን

ከሰዎች ጋር መተዋወቅ

ቆራጥ ውሳኔ መወሰን

መመኘት

ዘዴኝነት

ሌሎችን የማዘዝ ሱሰኝነት

ለራስ ጥቅም መሯሯጥ

በችሎታ መደገፍ

የመንፈሳዊ አገልጋይ

ባሕርያት

በእግዚአብሔር መታመን

ከእግዚአብሔር ጋር መተዋወቅ

የእግዚአብሔርን ፈቃድ

ለማወቅ መጣር

ራስን መከድ

የእግዚአብሔርን ዓላማ

ፈልጎ መከተል

እግዚአብሔርን የመታዘዝ

ፍላጎት

የእግዚአብሔርንና የሰውን

ጥቅም ማስቀደም

በእግዚአብሔር መደገፍ

ሳያምኑ በፊት ምንም የመሪነት ችሎታ የሌላቸው ሰዎች ክርስቶስን መቀበላቸው መሪዎች ባያደርጋቸውም ሕይወታቸውን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ሲያደርጉ ተሰውረውና ሳይታወቁ ቀርተው የነበሩት የችሎታዎቻቸው ባሕርያት እንደሚገለጡ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያረጋግጣል። ለአገልጋይነት ለሚመለመሉት ሰዎች ተጨማሪ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የመስጠት መብት የመንፈስ ቅዱስ ነው።

እንደ ሙሴና እንደ ዳንኤል እንዲሁም እንደ ብሉይ ኪዳን ነቢያት ትክክለኛ አገልጋይ መሆን የሚቻለው መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሆኖ ሲያነሳግንና ከውጪም የሰዎች ምርጫ

ሲጨመርበት ነው እንጂ እኛ ዘለን በፍላጎታችን በምናደርገው ምርጫ አይደለም። አብዛኛዎቹ ታላላቅ አገልጋዮች በመንፈስ ቅዱስ ተለይተውና የቤተ ክርስቲያን ራስ በሆነው በጌታ ተመርጠው ያልተመኙትን ሹመት ያገኙ ሰዎች ናቸው። አብዛኛውን ጊዜ መሪ ልሁን ብሎ የሚመኝ ሰው ለመምራት ብቃት የሌለው ሰው ነው። እውነተኛ መንፈሳዊ አገልጋይ በእግዚአብሔር ንብረት ላይ ባለሥልጣንና ራስ ለመሆን አይቃጣም። መሪ ለመሆን ከመመኘት ይልቅ ራስን መሥዋዕት በማድረግ በትሕትናና በማስተዋል መንፈስ ቅዱስ በሚመራው መሠረት ይመላለሳል። እርሱ የሚያበረክተውን አገልግሎት ለመስጠት ብቃት ያለው ሌላ ሰው መንፈስ ቅዱስ ሲያሰነሣ በመንፈስ ተመርቶ ሥራውን የያዘው ሰው ምን እጻፋ ይሰጣል? ሥራውን ለዚህ ሰው ለመልቀቅና መንፈስ ቅዱስም እንደሚመራው ለመሥራት ፈቃደኛ ይሆናል።

ከሞተ በኋላ የተገኘው የአንዲት ቤተ ክርስቲያን መሪ የጻፈው የግል ማስታወሻ ይህን ሃሳብ ይደግፋል። በቤተ ክርስቲያን መሪነት ውስጥ ከፍተኛ ድርሻ ስለ መቀበሉ የተሰማውን ስሜት ለመግለጥ የሚከተለውን አስፍሯል፡- «ይህ ተግባር እግዚአብሔር እንድንሠራው የወሰነው ሥራ ነው፤ እኔ አልመረጥኩትም። ከዚህ ሃሳብ ለመሸሽ ፈልጌ ነበር፤ ነገር ግን ይመጣብኛል።

«ሌላም ወደ እኔ የሚመጣ ሃሳብ አለ፤ ይኸውም እግዚአብሔር ወንጌልን ለመስበክ ብቻ እንዳልጠራኝ ነው። ቤተ ክርስቲያኔ ውስጥም በመሪነት እንዳገለግለው ይፈልጋል።

«ጌታም በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በሚያስነሣበት ጊዜ ከእርሱ በታች በመሆን ድርሻዬን እንድፈጽም የሚፈልግብኝ ይመስለኛል። በዚህን ጊዜም በአገልግሎቴ ምክንያት ሰዎች ቢያሞግሱኝም ባያሞግሱኝም ደስታ ወይም ሐዘን አይሰማኝም። አንዳንድ ምቀኛና ቀናተኛ ሰዎች ከሚሰነዝሩብኝ መጥፎ አስተያየት መሸበር የለብኝም።

«እኔ የሠላሳ ስድስት ዓመት ዕድሜ ያለኝ ሰው ነኝ። ስለዚህ እግዚአብሔር በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እንዳገለግለው ከፈለገ ከሥራው ክብደት የተነሣ ወደኋላ ማፈገፈጌን ትኛ ባለመቆጣብ እሠራለሁ።

«ከመንፈስ ቅዱስ አሳሳቢነት ያልሆነ፣ ራሴ በውስጤ ያስቀመጥኩት ፍላጎት በልቤ ውስጥ ተቀምጦ እንደሆነ ብዬ ብፈልግ ምንም አላገኘሁም። ሳላጠፋ ወይም ሳልበድል ሰዎች የሚያቀርቡብኝን ክስና ወቀላ መቀበል ያስጠላኛል። ለዝና አለመርጥ፣ መጻሕፍትን ማንበብና ትሑታንን ማገልገል ምርጫዬ ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ትክክለኛው ሥራዬ ይህ ነውና አምላክ ሆይ ዕርዳኝ።

«ለዚህ ዓይነት አገልግሎት ጌታ እንደጠራኝ ማመን አቅቶኝ እየተደነጋገርኩ ሳለ የእግዚአብሔር ቃል ሀቃሴን በውስጥ ማስተላለፍ እፈልጋለሁ። ሲለኝ ሰማሁት። ጌታ ሆይ አገልጋይህ ተግባሩ አሸሽቶት ወደኋላ ሊል ይችላል? ጥሪውን አልቀበልም አሻፈረኝ ማለት የለብኝም። ቢሆንም እንደ ዮናስ ልሸሽ ቃጥቶኝ ነበር።»

በእውነት የመንፈሳዊ አገልጋይ ሥልጣን በቀላሉ በሰብዓዊ ችሎታ ሊብራራ አይችልም። አንድ ሰው እግዚአብሔር በኃይል የሚጠቀምባቸውን የቤተ ክርስቲያን መሪ ትኩር ብሎ በመመልከት «ለምን እንዲህ ሆነ? ለምን እንዲህ ሆነ?» ብሎ ደጋግሞ ጠየቃቸው። ጥያቄውን በተደጋጋሚና በችላ ስላቀረበው የብስጭት ወይም የቅንዓት መልክ የያዘ ይመስል ነበረ።

እኚህ የቤተ ክርስቲያን መሪም «የምትለኝ ምንድን ነው?» ብለው ሰውየውን ጠየቁት።

ሰውየውም «ሰው ሁሉ ሊያይህ፣ ሊሰማህና ሊታዘዝህ ይፈልጋል። በዚህ ሁሉ ግን አንተ መልክ መልካም፣ የተማርክ፣ ወይም የሀብታም ዘር አይደለህም» በማለት ጥያቄውን ካብራራላቸው በኋላ» ታዲያ ሰዎች ለምን ይከተሉሁል?» አላቸው።

ሰውየውም ይህን ቃል በሰሙ ጊዜ በደስታ ተሞልተው በእግዚአብሔር ፊት ተንበርክከው ፈጣሪያቸውን ያመለጉ ጀመር። ከዚያም ከጸሎታቸው ተነሥተው ፊታቸውን ወደ ሰውየው በመመለስ እንዲህ አሉት፡- «ምክንያቱን ልታውቅ ትወዳለህ? ይህ ሊሆን የቻለው የታላቁና የገናናው አምላካችን በጎ ፈቃድ ስለሆነ ነው። የሕያው እግዚአብሔር ዓይኖች ኃጢአተኛውንም ጻድቁንም ይመረምራሉ። ከኃጢአተኞች መካከል ሌላ ታናሽ ኃጢአተኛ ወይም የተናቀ ሰው ባለማግኘቱ አስደናቂውን ሥራውን ለመሥራት እኔን መርጧል። እርሱም የዓለምን ጥበብ ኃይልና ችሎታ ሁሉ ከንቱ ለማድረግ ከሁሉ የማንሰውን እኔን የዓለምን ምናምንቴ ሰው መረጠኝ» አሉት።

ታዋቂ አገልግሎት ከፈፀሙ ሰዎች ሕይወት ብዙ ትምህርት ማግኘት ይቻላል። ከዚህ በላይ ከተጠቀሱት ሰዎች መካከል ሁለቱ ስለታማኝ አገልጋይ ጥያቄ ቀርቦላቸው አንዳንድ ሃሳቦች ሰንዝረዋል።

አንድ የጦር ሰው የነበሩ ምሁር የጦር መሪ የሆነ ሰው ሊያሟላቸው የሚገቡትን ሰባት ነገሮች እንዲጠቁሙ ተጠይቀው ነበር። እነዚህ ነጥቦች ለመንፈሳዊ ጦረኛም አስፈላጊ ናቸው። እነርሱም፡-

1. በማንኛውም አንጉል ጥቃቅን ሥራ የማይጠመድና የማይዝረከረከ፤
2. በጥቃቅን ነቀፋዎችና ወቀሳዎች ቅር የማይለው፤
3. በራሱ የማይመካ፤
4. ለእያንዳንዱ ተግባርና ሙያ ሰዎችን የመምረጥ ችሎታ ያለው፤
5. በበታቹ ባሉት ሰዎች የሚተማመን፤ በሥራቸው ጣልቃ የማይገባና ሥራቸውን እንዲሠሩ የሚያነቃቃ፤
6. ግልጽ የሆነ ውሳኔ የማስተላለፍ ችሎታ ያለውና
7. አስተማማኝ የሆኑ ነገሮችን መናገር የሚችል መሆን አለበት።

አንድ ዶክተር ደግሞ ብዙ ጊዜ ከተማሪዎች ጋር ስለሠሩ ቀጥሎ በቀረቡት ዘጠኝ ጥያቄዎች የተማሪዎችን ችሎታ ይመዝኑ ነበር፡-

1. ትናንሽ የሆኑትን ነገሮች ደገና አድርጎ ይሠራል?
2. ቅድሚያ መስጠት ማለት ምን እንደሆነ ተረድቷል?
3. የዕረፍት ጊዜውን እንዴት አድርጎ ይጠቀምበታል?

4. ሥራውን በንቃት መንፈስ ይሠራል?
5. የዕድገት ዝንባሌ የሚታይባቸውን ሥራዎች መርጦ ሊጠቀምባቸው ይችላል?
6. የማደግ ዝንባሌ ይታይበታል?
7. ተስፋ በሚያስቆርጡ ነገሮች ምን ዓይነት አመለካከት አለው?
8. አስቸጋሪ የሆኑ ነገሮች ሲገጥሙት ምን ያደርጋል?
9. ምን ዓይነት ድክመቶች አሉት?

በመሠረቱ አገልጋይነት ማለት የሰውን ሕይወት የመለወጥ ችሎታ ማለት ነው። ስለዚህ አንድ አገልጋይ በአገልግሎቱ ወቅት ወሰን የማይገኝለት መልካም ወይም መጥፎ ሥራ ሊሠራ ይችላል።

የሰውን ሕይወት የማይሃክ አገልግሎት እንደሌለ መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ የሰው ታሪክ ይመሰክራል። ብናውቅም ባናውቅም አገልግሎታችን በተገልጋዩ ሕዝብ ላይ አንድ ዓይነት ሰው ሆኖ ያደርጋል። ለምሳሌ አንድ ዶክተር በ1848 ዓ.ም. ወደ አንዲት ሀገር ሄደው ለሃያ አራት ዓመታት እግዚአብሔርን አገልግለው ነበር። ስለዚህም ለመታሰቢያቸው በተቀረጸው ሐውልት ላይ፡-

«በ1848 ዓ.ም. ወንጌልን ለመስጠክ ወደዚህ አገር ሲመጡ አንድም ክርስቲያን አልነበረም። በ1872 ዓ.ም. አገሪትዋን ለቀው በሚወጡበት ጊዜ ግን ክርስቲያን ያልሆነ አንድም ሰው አልተገኘም» የሚል ጽሑፍ ተጽፏል።

በሐዋርያት ዘመን የነበረው መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እጅግ ብዙ ሰዎችን ለውጧል፤ መንፈስ ቅዱስም ልብን በሚነካ ኃይል አማኞችን ስለ መንፈሳዊ መሪነት ያስተምራቸው ነበር። የሥራ መደራረብና ውስብስብነት ሐዋርያትን ከመጠን በላይ ስለከበዳቸው ከመካከላቸው የተቸገሩትንና መበለቶችን ለማገልገል የሚችሉ አገልጋዮችን መምረጥ አስፈላጊ ሆኖ ተገኝቶ ነበር። እነዚህ ሰዎች በጥንቃቄ መመረጥ ስለነበረባቸው ሐዋርያት ራሳቸው፡- «ወንድሞች ሆይ፤ በመልካም የተመሰከረላቸውን፤ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላባቸውን ሰባት ሰዎች ከእናንተ ምረጡ፤ ለዚህም ጉዳይ እንሾማችሁለን» በማለት መመዘኛ አውጥተው ነበር፤ የሐዋ.6:3።

በመጀመሪያ ደረጃ የሚመረጡት ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ መሆን አለባቸው። አገልግሎቱ ከፍተኛ ባይሆንም እንኳ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያላቸው ሰዎች መሆን እንዳለባቸው እንመለከታለን። ከዚያም በስተቀር ተመራጮቹ ጨዋዎችና ጥሩ ምስክርነት ያላቸው፤ በጥበብ የተሞሉና መንፈሳውያን መሆን አለባቸው። መንፈሳውነት በቀላሉ የሚብራራ ነገር አይደለም፤ ቢሆንም መንፈሳዊነት በመኖሩም ሆነ ባለመኖሩ የምንመለከተው አንድ ዓይነት ነገር አለ። መንፈሳዊነት ማለት በጌቴሴሜኒ አትክልት ሥፍራ ከጌታ ጋር በመቆየት የሚገኘው ባሕርይ ነው። መንፈሳዊ ሰው አካባቢውን የመለወጥ ችሎታ ያለው ሰው ነው፤ ባይናገርም እንኳ የክርስቶስን የሕይወት ቃል ያንጸባርቃል።

እንግዲህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ የመለስተኞቹ አገልጋዮች መመዘኛዎች ይህንን የመሳሰሉ ከሆኑ በከፍተኛ መንፈሳዊ ደረጃ ላይ ከሚያገለግሉት ምን ይፈለግ ይሆን? መንፈሳዊ ግብ ላይ መድረስ የሚችሉ በመንፈሳዊ አሠራር የሚሠሩ መንፈሳውያን ብቻ ናቸው። በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ እንዲህ ያለው ነገር ቅድሚያ ቢሰጠው ኖሮ ከፍተኛ ውጤት የሚያስከትል ለውጥ እናገኝ ነበር! መንፈሳዊ ያልሆኑ ሰዎች የተፈለገውን ያህል ችሎታና አስደሳች ባሕርይ ቢኖራቸውም በቤተ ክርስቲያን አገልጋይነት ምንም ዓይነት ሥፍራ ማግኘት የለባቸውም! እንኳን ሌላው ቀርቶ ጊዜያዊ አገልግሎት እንዲሰጡ መጠየቅ ተገቢ አይደለም።

አንድ የእግዚአብሔር ሰው ትክክለኛና አስፈላጊ የሆኑ የመንፈሳዊ አገልጋዮች ተግባራት ከዚህ በታች በዝርዝር አቅርቦቸዋል።

ጌታ ኢየሱስ «ከሁሉ በላይ ለመሆን የሚፈለግ የሁሉ አገልጋይ ይሁን» ባለበት ወቅት ስለ መንፈሳዊ አገልጋይ የነበረው አስተሳሰብ ዛሬም በእኔ አዕምሮ ውስጥ አለ። ይህ አገልጋይ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መንግሥት ማስፋፋት ስለሚችል የበለጠውን አገልግሎት ለመስጠት የሚፈለግ ነው። ስለዚህ ያለ ገደብ ራሱን መካድ፣ ያለማድረግና ያለመታከት ታላቅ በሆነው ሥራ መድከም ያስፈልገዋል።

ምዕራፍ 4

የአገልጋይ ብቃት መመዘኛዎች

«ከአባቶች ነገድ ሁሉ እያንዳንዱ በመካከላቸው አለቃ የሆነ አንድ ሰው ትልካላችሁ!» ዘኁል፥ 13:2።

በተፈጥሮ የሚገኙ የመሪነት ችሎታዎች ለመንፈሳዊ መሪነት ደግሞ ጠቃሚ ሆነው ስለሚገኙ አንድ ሰው በራሱ ሕይወት ውስጥም ሆነ በሌሎች ሕይወት የመሪነት ችሎታ መኖሩን ወይም ለዚህ ደረጃ የሚያበቃ ችሎታዎች እንዳሉ ቢገመግም መልካም ነው።

የራሳቸውን ማንነት ማወቅ ባለመቻላቸው ድብቅ የሆነና ዕድገት ሊያገኝ ያልቻለ የመሪነት ችሎታዎች ያሏቸው ብዙ ሰዎች አሉ። ከዚህም የተነሣ እነዚህ ሰዎች ባለመታወቃቸው ለረዥም ጊዜ ሳያገለግሉ ይቆያሉ። ከዚህ በታች የቀረቡትን ጥያቄዎች በመጠየቅ ለመሪነት ብቃት የሌላቸውን ሰዎች መለየት ይቻላል።

ከዚህ በፊት ተጠምደህበት ከነበር ከአንድ ዓይነት ሱስ ተላቅቀህ ታውቃለህ? ማንም ሰው ሌሎችን ከመምራቱ በፊት ራሱን መቆጣጠርና መምራት መቻል አለበት።

ነገሮች ሲበላሹ ራሱን በመቆጣጠር ከቁጣ ሊገታ ይችላል? ፈተናዎች ሲያጋጥሙት ራሱን መቆጣጠር የሚያቅተውና በሆነው ነገር የሚደነፋ አገልጋይ ሌሎችን የመማረክ ችሎታ የሌለውና ከተከታዮች ክብር የማያገኝ ሰው ነው። ስለዚህ ችግር በሚፈጠርበት ጊዜ አገልጋይ የሆነ ሰው ሳይበላጭና ሳይወራጭ ነገሩን ረጋና ጸጥ ባለ ሁኔታ ማሳለፍ አለበት።

የተለያዩ ነገሮችን አመዛዝኖ ውሳኔ የመስጠት ችሎታ አለው? አንድ አገልጋይ ሌሎች ሰዎች የሚያቀርቡለትን ሃሳቦች መቀበል ቢገባውም እንኳ በእነርሱ ሃሳብ መመራት ወይም ምንም ሳይመረምር የእነርሱን ውሳኔ መቀበል ወይም ደግሞ ወደ ውሳኔ መምጣት የለበትም።

በሰዎች ነቀፋ ሳይኖረው ጸንቶ ይቆማል? ነገሩንስ ለበን እንደተደረገበት አድርጎ ይቀበለዋል? ትሑት ሰው በምቀኝነት ከተሰነዘረበት ነቀፋና ልግጫ እንኳ ለራሱ የሚጠቀመውን ነገር ይቀስማል።

የተፈጠሩበትን ችግሮች ብልሃት በተሞላ መንገድ ይጠቀምባቸዋል? ሰዎችን የማስተባበር፣ የማስከበርና እንዲተማመኑበት የማድረግ ችሎታ አለው?

ሥልጣኑን በማሳየት ሳይሆን አግባብ ባለው መንገድ ሥነ ሥርዓት እንዲከበር እርምጃ የመውሰድ ችሎታ አለው? እውነተኛ ታማኝ አገልጋይ የሚጠቀመው ውጫዊ በሆነ ስሜታዊ ኃይል ሳይሆን በሕይወቱ ውስጥ በተተከለው መንፈሳዊ ችሎታ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለአስታራቂዎች የተሰጠው የምስጋና ቃል ሊቀበል የሚገባው ሰው ነው? ሰላም በጠፋበት ቦታ ሰላምን ከመፍጠር ይልቅ ሰላም እንዲደፈርስ ማድረግ በጣም ይቀላል። በመሪነት ደረጃ ማስታረቅ ቁም ነገር ነው። ሁለቱ ቡድኖች የሚስማሙባቸውን ነጥቦች ፈልጎ በዚያ መሠረት ማስማማት የታማኝ አገልጋይ ተግባር ነው።

ከባድና ብዙ ጥበብ የሚጠይቅ ችግሮችን የመፍታት ችሎታ ይታይበታል?

ሰዎች ሊሠሩት ደስ የማይላቸውን መልካም ነገር በማግባባት በፈቃደኝነት እንዲሠሩት ማድረግ ይችላል?

እርሱ ያቀረበውን ሃሳብና ውሳኔ ሰዎች ባይቀበሉት የሰነዘሩትን አስተያየት በግል ጥላቻ እንዳልሆነ ቆጥሮ ጉዳዩን በተረጋጋ መንፈስ ይቀበለዋል? አገልጋዮች ተቃውሞ የማይቀር መሆኑን ተገንዝበው በሁኔታው ቅር መሰኘት የለባቸውም።

ወዳጅ ግፍራትንና ከወዳጅ ጋር ፀንቶ መኖርን ቀላል ነገር ሆኖ አግኝቶታል? የታማኝ ወዳጆቹ ቁጥር የአገልጋይነቱን ጥራትና ስፋት ይገልጻል።

ሰዎች ሥራውን ተመልክተው በሚሰጡት ምስጋናና ውዳሴ ይመካል? ሰዎች ሲቃወሙትና የሃሳብ ድጋፍ ሲነፍጉት ሳያወላውል ሥራውን መቀጠል ይችላል።

በበላይ አለቃውና እንግዳ በሆኑ ሰዎች ፊት ሳይርበተበት ረጋ ባለ መንፈስ መቅረብ ይችላል?

በሥልጣን ከእርሱ የሚያንሱ ሰዎች በእርሱ ፊት ሲቀርቡ የጭንቀት መልክ ይታይባቸዋል? ታማኝ አገልጋይ ከእርሱ ያነሰ ሥልጣን ላላቸው ሰዎች የመንፈስ መሸበር ስሜት የሚፈጥር መሆን የለበትም! በተጨማሪ ተግባቢና የወዳጅነት ስሜት የሚያሳይ መሆን ይገባዋል።

በቀላሉ ለሰው ሁሉ የማዘን ባሕርይ አለው? ወይስ ላንዳንድ ሰዎች ያዳላል? ምናልባት በልቡ ውስጥ የዘር አድልዎ ይገኝ ይሆን? ኅብረትን የማይወድ ሰው መልካም አገልጋይ መሆን አይችልም።

ቃላትን አመዛዝኖ መናገር ያውቃል? ማንኛውንም ነገር ከመናገሩ በፊት መልካምነቱንና ጎጂነቱን ያመዛዝናል?

የገጠመውን ጉዳይ ሁሉ ሳይበገር የሚመረምርና ቁርጥ ውሳኔ መስጠት የሚችል ሰው ነው? ታማኝ አገልጋይ ነገርን መወሰን የማይችል ከሆነ በመሪነቱ ላይ ብዙ አይቆይም።

በተደረገበት በደል ምክንያት ቅር ይሰኛል? ወይስ በይቅርታ ማለፍ ይችላል?

መልካም የሆነውን አበጥሮ መለየት ይችላል? ሁልጊዜ ስህተትን መፈለግ ለመሪ እጅግም አይጠቅምም።

እንደ ጳውሎስ «ይህን አንድ ነገር አደርጋለሁ» በማለት በመንፈሳዊ አገልግሎት ቅናት ተይዟል? አንድ ዓላማ ብቻ መጨበጥ ከቻልን ኃይላችንንና ሃሳባችንን ሁሉ በእርሱ ላይ ማድረግ እንችላለን።

ኃላፊነትን በደስታ ይቀበላል?

አንድ ምሁር የአገልጋይነት ችሎታ መመዘኛዎችን እንዲያቀርብ ሲጠየቅ «የአገልጋይነትን ችሎታ ለሚከተሉት ጥያቄዎች በሚሰጥ መልስ ሊመዘን ይችላል» ብሏል።

የሌሎች ሰዎች ስህተቶች ያበላጩናል ወይስ ያስጠነቅቁናል?

በሰዎች እንጠቀማለን ወይስ ሰዎችን እንጠቅማለን?

ሰዎች እኛን ብቻ እንዲከተሉ እናደርጋለን ወይስ በክርስትና አገልግሎታቸው ጸየበሰሉ እንዲሄዱ እንከታተላቸዋለን?

ሰዎችን እንጠቅፋለን ወይስ እናበረታታቸዋለን?

አስቸጋሪ የሆነውን ሰው በደንብ እስኪገራ ድረስ ደጋግመን እናሰለጥነዋለን ወይስ ለቆ እንዲሄድልን እንፈልጋለን?

እንግዲህ ከዚህ በላይ የቀረቡትን ጥያቄዎች ለይስሙላ ብቻ መልስን ለምናገኛቸው መልሶች ደስታ ቢስ መሆን አይጠቅመንም። መልስ ካገኘን በኋላ አንድ ነገር ማድረግ አለብን። እያንዳንዱን ድካምና ጉድለት ወስደን የሰዎችን ልብ በሚገራውና በሚያስተካክለው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ወደ ጸጋ ዙፋን በማቅረብ ልናስተካክላቸው ወይም ልናሻሽላቸው ለምን እንሞክርም?

እነዚህ ተፈላጊ የሆኑ ችሎታዎች በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ በሙላት ተገኝተው ነበር! ስለዚህ እያንዳንዱ ክርስቲያንም ወደዚህ ፍጹም ሙላት ለመድረስ ዘወትር መጸለይ ይገባዋል።